

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ	ΠΕΤΡΟΥ	10.5.2005	BGED0510.XP1

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 1, εισάγεται υποχρέωση για προσδιορισμό των αναφερόμενων δικών στις αναφερόμενες προθεσμίες. Εφόσον, πρόκειται περί υποχρέωσης και όχι περί ευχής, ποια η κύρωση της παραβίασης της υποχρέωσης; Αν προβληθεί, ότι είναι κλεισμένα τα πινάκια, τότε τι θα γίνεται; Στα πινάκια, δε μπορεί να εγγράφεται απεριόριστος αριθμός υποθέσεων, κυρίως, στις διαδικασίες που εξετάζονται μάρτυρες. Ένα παράδειγμα ειδικής διαδικασίας, είναι οι εργατικές διαφορές, όπου σε αυτές εξετάζονται μάρτυρες. Πόσες υποθέσεις μπορούν να εγγραφούν στο πινάκιο κάποιας δικασίμου, όπου θα εξετάζονται μάρτυρες, οι οποίες θα μπορούν να συζητηθούν εντός μιας δικασίμου; Στις περιπτώσεις που δεν προλαβαίνει κανείς να δικάσει εντός ωραρίου, θα αναβάλλονται οι δίκες;

Όσον αφορά στις ειδικές διαδικασίες, όπου μπαίνει εξάμηνη προθεσμία, εάν εξαιρέσουμε τις εργατικές διαφορές, όλες οι άλλες, πιστωτικοί τίτλοι, μισθωτικές διαφορές, οπωσδήποτε, έτσι και αλλιώς, εντός τριών – τεσσάρων μηνών προσδιορίζονταν, άρα, δεν υπάρχει κάτι καινούργιο. Εάν αναβληθεί μια δίκη, που προσδιορίστηκε εντός του αναφερόμενου χρόνου, ισχύουν οι ίδιες προθεσμίες για την ταυτότητα του λόγου ή όχι;

Στο άρθρο 2, σχετικά με το θέμα των ειδικών ποινικών τμημάτων και παλαιότερα είχα εκφράσει την άποψη στην οποία εμμένω, για την ανάγκη σύστασης ειδικών ποινικών τμημάτων σε Πρωτοδικεία και Εφετεία της χώρας, όπου υπάρχει μεγάλο απόθεμα υποθέσεων. Είναι μια προσωπική μου άποψη και δεν εκφράζω την άποψη του κόμματός μου. Η ιδέα είναι, κάποιοι δικαστές, επιλεγόμενοι με κάποια κριτήρια και διαφανείς διαδικασίες, να εκκαθαρίζουν το απόθεμα σε συγκεκριμένο χρόνο, χωρίς την παραβίαση της αρχής του φυσικού δικαστή. Θα μπορούσε αυτό να ισχύει όχι μόνο για μεταβατική περίοδο, αλλά και στο διηνεκές, με την προϋπόθεση, όμως, ότι οι δικαστές δεν θα παίρνουν σύνταξη στο ποινικό τμήμα, αλλά μετά από κάποια χρόνια θα εναλλάσσονται. Η διάταξη του άρθρου 2, όπως εισάγεται, δεν υπηρετεί το στόχο αυτό, διότι το θέμα δεν είναι οι προεδρεύοντες, αλλά τα ειδικά Ποινικά Τμήματα.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ	ΠΕΤΡΟΥ	10.5.2005	BGED0510.XP1

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να μου πείτε, εάν η διάταξη στο άρθρο 3, που αφορά την εσωτερική λειτουργία του Αρείου Πάγου ζητήθηκε από τον Άρειο Πάγο. Αν όχι, πως ανακαλύψατε την ανάγκη της εισαγωγής αυτής της ρύθμισης;

Η μοναδική καινοτομία στη διάταξη του άρθρου 5, είναι στην παρ. 1, για την πρόταση των μαρτύρων, στην οποία και συμφωνώ. Στην παρ. 2, αυτός που ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση λέτε ότι πρέπει να ενημερώσει πρώτα τον εξεταζόμενο. Νομοτεχνικά, θα σας πω ότι το πρέπει έχει μια ηθική σημασία. Μπορείτε να πείτε ότι υποχρεούται να ενημερώσει, ώστε να φαίνεται υποχρέωση και όχι ηθική δέσμευση.

Στα άρθρα που αφορούν σε συμμόρφωση σε αποφάσεις του ευρωπαϊκού δικαστηρίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βεβαίως, συμφωνούμε.

Στο άρθρο 19, που εμφανίζεται ως καινοτομία, όσο δικηγόρουσα, ήξερα ότι πηγαίναμε στον Πρόεδρο Υπηρεσίας και δικάζαμε την πρώτη δήλωση και παίρναμε δικάσιμο πολύ σύντομα, εντός τριάντα ημερών, μετά την εκπνοή του εξαμήνου. Εάν στην πράξη παρουσιάστηκαν κρούσματα προσδιορισμού μετά τις 30 ημέρες, τότε καλώς εισάγετε αυτή την διάταξη.

Στα άρθρα 21 και 22 για τους πλειστηριασμούς, συμφωνούμε. Ελπίζω, ότι η διάταξη του άρθρου 21 θα μικρύνει τον αριθμό των αιτήσεων διόρθωσης προγράμματος που εισάγονται.

Στο άρθρο 24, κατεβάζετε το όριο των 67 ετών στα 65 έτη. Είναι μια λογική ρύθμιση. Θα ήθελα, όμως, να μου πείτε, για τα άτομα που είναι φυλακισμένα και πάσχουν από κάποια αναπηρία και συνεπώς, δεν έχουν τη δυνατότητα να εργαστούν και να έχουν τα πλεονεκτήματα της εργασίας αυτής, μήπως πρέπει να υπάρξει κάποια πρόβλεψη και γι' αυτά;

Στο άρθρο 29, επιβραβεύετε την αβελτηρία των αρχών, που πίσω από αυτήν, υποκρύπτεται συχνά, κάποια διαφθορά. Η ανάγκη αποσυμφόρησης των φυλακών, δε μπορεί να οδηγήσει σε διατάξεις σαν αυτές του κεφαλαίου 5, διότι τελικά, και οι διωκτικές αρχές θα αποθαρρύνονται στην εκτέλεση των καθηκόντων τους και οι δικαστές στην επιβολή των ανάλογων ποινών, τη στιγμή που έρχεται ο νομοθέτης και ακυρώνει οτιδήποτε έκαναν οι διωκτικές και οι δικαστικές αρχές.

Π/φος	Δ/φος	Ημερομηνία	Όνομα αρχείου
ΜΠΑΛΑΣΚΩΝΗ	ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΑΚΗ	10.5.05	BHED0510.MM1

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΩΚΡΑΤΗ ΚΟΣΜΙΔΗ)

Με την ευκαιρία, θα ήθελα, αν έχετε πρόχειρα στοιχεία, να μου πείτε, στο σύνολο των 8.000 – 9.000 φυλακισμένων, τι ποσοστό είναι αλλοδαποί και τι ποσοστό είναι άνθρωποι που έχουν καταδικαστεί για παραβίαση της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά. Θυμάμαι, πριν κάποια χρόνια που είχα τα στοιχεία, ότι, στις 8.000, οι 3.000 – 3.500 ήταν αλλοδαποί (σχεδόν οι μισοί) και 3.000 - 3.500 ήταν παραβάτες της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά. Ισχύουν οι ίδιοι αριθμοί και σήμερα;

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο κ. Πάγκαλος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, καταρχήν, θα ήθελα να αναφερθώ και εγώ στα δύο βασικά άρθρα που προκαλούν επιφυλάξεις στην Επιτροπή. Το ένα είναι αυτό που προβλέπει κάτι το οποίο, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται πολύ λογικό και ευκαίριο, δηλαδή την επιτάχυνση του ορισμού της δικασίμου, θέτοντας ένα χρονικό όριο.

Θέλω να πω, όμως, στον κ. Υπουργό ότι, στην πραγματικότητα, αν κανείς ζήσει την ταλαιπωρία που συνεπάγεται π.χ. μια ποινική δίκη – εκεί είναι κυρίως που συγκεντρώνεται ο μεγάλος όγκος των ταλαιπωριών των δικαζομένων, των μαρτύρων και των δικηγόρων – θα δει ότι υπάρχουν δύο στάδια ταλαιπωρίας. Το πρώτο είναι η διεξαγωγή της δίκης. Συνήθως, υπάρχει ένα πινάκιο, το οποίο δεν εξαντλείται. Περιλαμβάνει περισσότερες υποθέσεις από όσες μπορεί να διεκπεραιώσει το δικαστήριο στη δικάσιμο κατά την οποία προβλέπεται ότι θα εκδικαστούν οι υποθέσεις αυτές. Οι παράγοντες της δίκης πηγαίνουν στο δικαστήριο και περιμένουν όλη την ημέρα, «αχρηστεύουν» τελείως τον εαυτό τους και την οικονομική και κοινωνική τους δραστηριότητα. Βεβαίως, και οι δικαστές είναι κάτω από μια αφόρητη πίεση, για να διεκπεραιώσουν περισσότερες υποθέσεις από αυτές που έχουν προβλεφθεί.

Φοβούμαι, λοιπόν, ότι αυτό το άρθρο είναι σωστό, εάν η εκτίμησή σας είναι ότι οι δικαστές δε λειτουργούν με την απαιτούμενη από αυτούς απόδοση. Αν, δηλαδή, νομίζετε ότι υπάρχει ραθυμία, ραστώνη, αμέλεια περί την εκτέλεση της υπηρεσίας τους, ορθώς «τους βάζετε τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι», κατά το κοινώς λεγόμενο, και τους αναγκάζετε να εργαστούν σύμφωνα με τις απαιτήσεις σας. Εάν δεν συμβαίνει αυτό – και εγώ νομίζω ότι δεν συμβαίνει αυτό – τότε τους υποχρεώνετε να θέτουν υποθέσεις σε πινάκια, τα οποία δε θα